

Vin-o iarnă, te pierd toamnă...

Eugenia Calancea

Te pierd toamnă în tăcere,
Visele dispar în ceață,
Nu mai am nici o plăcere,
Nu mai am nici chef de viață.
Pleci și lași în urmă taine
Și aş vrea să văd o umbră,
Să-mbraci a tale haine,
Să nu fii așa de sumbră.
Întoarce timpul și zâmbetul,
Cărarilor cu frunze-n vânt,
Alungă norii și-ntunericul
Și dă lumină pe pământ.
E vremea ta nebuloasă,
Când pe toți ne pedepsești,
Arunc pe mine haina groasă
Și vreau tu iarnă să poposești.
Strig la tine să apari cu mai multă pasiune,
Cu zăpadă ca-n poveștile noastre vechi
Și fă din nou o minune,
Cu datine și obiceiuri străvechi.